

با بچه های بی ادب چه کنیم؟

او کوچکترین عضو جمعی است که باقی اعضایش، وارد چهارمین دهه زندگی شان شده اند. فرزند آرام شما که هنوز سنش دو رقمی هم نشده، به محض ورود به چنین جمعی، آدمی دیگر می شود. تمام رفتارهایی که همیشه در مقابلش منع می کردید را از خود بروز می دهد و دوست دارد به تکتک مهمان ها و تمامی وسایل صاحب خانه، صدمه بزند.

سلامت نیوز : او کوچکترین عضو جمعی است که باقی اعضایش، وارد چهارمین دهه زندگی شان شده اند. فرزند آرام شما که هنوز سنش دو رقمی هم نشده، به محض ورود به چنین جمعی، آدمی دیگر می شود. تمام رفتارهایی که همیشه در مقابلش منع می کردید را از خود بروز می دهد و دوست دارد به تکتک مهمان ها و تمامی وسایل صاحب خانه، صدمه بزند.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از شهرزاد ؛ اما چرا فرزند همیشه مودب و آرام شما، در مهمانی به یک گول کوچولو تبدیل می شود و هرکار می کنید، نمی توانید مانعش شوید؟ علم روانشناسی می گوید، گاهی بچه ها، نیاز به جلب توجه دارند اما این نیاز را، همیشه با تقاضای مستقیم توجه از والدین طلب نمی کنند. نشان دادن رفتارهای مخربی که واکنش دیگران را در پی دارد هم یکی از راههایی است که بچه ها از طریق آن، نیاز به مورد توجه قرار گرفتن را بیان می کنند.

خودتان مقصرید

اگر والدین در خانه رفتارهای سختگیرانه ای داشته باشند و به کودک شان اجازه حرکت و کودکی کردن ندهند، احتمالاً فرزندشان در حضور دیگران به راه های مخربی برای جلب توجه متوسل می شود. جیغ زدن، تخریب کردن، رفتارهایی که حتی برای خود والدین هم عجیب هستند، همه از کودکانی سر می زنند که به خاطر سخت گیری های والدین شان، در خانه محدود هستند و در حضور دیگران، می خواهند همه محدودیت ها را از بین ببرند و رفتار والدین شان را تلافی کنند. معمولاً والدین خیلی جدی، توجهی به نیاز فرزندشان به جلب توجه نشان نمی دهند و با محروم کردن آنها از توجه، باعث ایجاد واکنش هایی از طرف فرزندشان می شوند. بچه ها هم با دیدن بی توجهی دیگران نسبت به این نیاز، چنین رفتارهایی را بروز می دهند و عمداً کاری می کنند که همه نگاه ها به سمت آنها خیره شود.

مشخص کردن جایزه قبل از انجام یک کار، یعنی باج دادن و باج دادن گره ای از مشکلات رفتاری کودکان باز نمی کند. اما اگر والدین بعد از آنکه فرزندشان رفتار درست را نشان داد، بدون وعده قبلی به او پاداش بدهند، می توانند رفتارهای خوب را در او تقویت کنند. مطمئن باشید که او بعد از دریافت پاداش پیش بینی نشده به خاطر رفتارهای خوبش، دیگر انگیزه ای برای نشان دادن رفتارهای مخرب پیدا نخواهد کرد.

کار از کجا خراب شده؟

با این مشکل بچه ها هم مثل هر مشکل دیگری باید برخورد کرد. #171:پیدا کردن ریشه مشکل « اولین کاری است که والدین باید انجام دهند. اول باید مشخص شود که چرا کودک این کار را انجام می دهد. والدین باید از خود بپرسند چرا بچه این کارها را می کند؟ آیا او را به زور آورده اند و فرزندشان با حضور در این جمع مضطرب می شود؟ آیا رابطه خوبی با اهالی آن مهمانی ندارند؟ آیا قبل از مهمانی، با او دعوا و کج خلقی شده است؟ در این صورت احتمالاً او با نشان دادن این واکنش های عصبی، به دنبال تلافی است.

چند ساعت آزادی

شاید در روزهایی که کودک با والدینش تنهاست، به دلیل اینکه می داند هر کسی مشغول کار خودش است، با خود بازی می کند و رفتار مخربی را نشان نمی دهد. اما زمانی که مهمان می آید یا او با خانواده اش به جمعی غریبه وارد می شود، در حضور دیگران مقررات را رعایت نمی کند، چرا که می داند والدین هم در حضور دیگران با او برخورد همیشگی را نمی کنند. او این شرایط را به عنوان فرصتی برای استقلال و نشان دادن اینکه من هم می توانم کاری بکنم، تلقی می کند. فضای مهمانی، برای او فضای لجبازی است. معمولاً این بچه ها یاد گرفته اند که پدر و مادر در حضور دیگران واکنش های همیشگی را نشان نمی دهند. چنین کودکی تنها به دنبال جلب نگاه والدین است. برای او مهم نیست که این نگاه همراه با خشم باشد یا مهربانی. او حتی به جلب توجه منفی هم راضی است و از این که آدمها،

حتی برای نصیحت یا دعوا کردن سراغش می‌آیند و با او حرف می‌زنند، لذت می‌برد.

خانواده‌ها باید برای رشد و پرورش فرزندان‌شان به دو متخصص مراجعه کنند. یکی پزشک کودک و دیگری روانشناس کودک. خوشبختانه امروزه همه بچه‌ها، پزشک کودک خود را دارند و اگر والدین با انتخاب یک مشاور، از فرزندشان مراقبت کنند، با مشاوره و دریافت توصیه‌های ساده، دیگر نگران تقویت رفتارهای اشتباه در فرزندشان نخواهند بود.

هم جدی، هم مهربان

بعد از ریشه‌یابی مشکل و برطرف کردن دلیل اصلی، والدین باید برای اصلاح این عادت که در کودک ریشه دوانده، تلاش کنند. آنها باید دایره‌ای از رفتار قاطعانه و مهربان را در نظر بگیرند و بر اساس آن عمل کنند. در این شرایط نه باید به کودک باج داد و نه باید با سخت‌گیری بیش از حد، این تصور را در او ایجاد کرد که دیگر کسی دوستش ندارد. یادتان نرود که تحقیر کودک به خاطر اشتباهاتش، عزت نفس او را پایین می‌آورد و به شکلی اغراق شده، این احساس را در او ایجاد می‌کند که دیگر جایی در دل دیگران ندارد. اگر بچه‌ها گمان کنند به عنوان «بچه بد» دیده می‌شوند، انگیزه‌شان را برای «بچه خوب» بودن از دست می‌دهند.

دوست کوچولوی تان باشید

والدین نباید آنقدر خشن باشند که بچه بترسد و مشککش را بیان نکند. بچه‌هایی که از والدین خجالت می‌کشند، قدرت ابراز وجود در مقابل آنها را ندارند و بنابراین در موقعیتی که آدم‌های دیگر هستند، رفتار دیگری را نشان می‌دهند. اگر پدر و مادرها در برقراری ارتباط با فرزندشان موفق باشند، به چنین مشکلاتی برخورد خواهند کرد. چراکه بچه‌ها از مرجع قدرتشان حساب می‌برند و اگر آن مرجع بتواند رفتار درست را نشان بدهد، می‌تواند همیشه شاهد رفتارهای درست فرزندش باشد.

تنبیه ممنوع

بچه‌ها با دیدن توجه بزرگترها شرطی می‌شوند و رفتارشان را تکرار می‌کنند. پس اگر کودکی کار اشتباهی می‌کند، نباید بیشتر به آن توجه کرد، بلکه با کم‌توجهی باید به او ثابت کرد که این راه مناسبی برای جلب توجه نیست. تنبیه اولین گزینه‌ای است که این والدین ناکام برای تغییر رفتارهای فرزندشان به آن متوسل می‌شوند. اما این والدین نمی‌دانند که همین تنبیه جدی و برخورد سختگیرانه، یکی از دلایل تکرار این رفتارهای مخرب است و در واقع می‌تواند این رفتارها را در کودکان تقویت کند. ترس مضاعف به تقویت رفتار در بچه‌ها منجر می‌شود. اگر والدین او را تهدید کنند و بگویند که در صورت انجام این کار تنبیه می‌شوی، باید انتظار دیدن دوباره آن رفتار را داشته باشند.

نگذارید دیگران او را تربیت کنند

گاهی والدین تمام تلاش‌شان را برای نشان دادن واکنش درست به اشتباهات بچه‌ها انجام می‌دهند، اما ناآگاهی اطرافیان و دخالت‌های‌شان، کنترل شرایط را برای‌شان دشوار می‌کند. اما نباید فراموش کرد که کنترل رفتارهای دیگران، به تسلط والدین بستگی دارد. آنها می‌توانند با حرف یا رفتار به دیگران بگویند که حق مداخله در نظام تربیتی آنها را ندارند و همراه با احترام، برای‌شان توضیح دهند که فرزندشان به چه دلیلی این رفتار را نشان می‌دهد و بهترین واکنش به کارهای او چیست.

اخطار قبلی ندهید

گاهی حساسیت والدین به این رفتارها دامن می‌زند. آنها به خاطر نگرانی‌های خودشان، قبل از آنکه اتفاقی بیفتد بچه را از بعضی از کارها منع می‌کنند و می‌گویند مبادا فلان کار را انجام دهی. اما کودکی که از این طریق به حساسیت والدینش پی برده، مخصوصاً آن کار را می‌کند. کودک بر اساس رفتار پدر و مادرش، باید فرض را بر این بگیرد که امکان بروز رفتارهای مخرب در مهمانی وجود ندارد. اما اگر والدین از قبل به او اخطار دهند و بگویند حق انجام چنین رفتاری را نداری، ذهن کودک به محض ورود به جمع، به سمت آن رفتار می‌رود.

تنهایی را از او بگیرد

گاهی بچه‌ها برای جلب توجه والدین نیازی را بیان می‌کنند. برای مثال بدون آنکه گرسنه باشند غذا می‌خواهند یا مرتب به دستشویی می‌روند. والدین باید بدانند که چرا فرزندشان سراغ چنین رفتاری می‌رود. شاید در جمع شلوغ بزرگترها، او به دنبال یک همبازی است.

پس پدر یا مادر می‌توانند با فهمیدن این نیاز، با بچه بازی کنند. آنها نباید انتظار داشته باشند که در این شرایط فرزندشان مثل یک بزرگسال برخورد کند و در جمعی که هیچ سرگرمی‌ای برایش وجود ندارد، ساعت‌ها آرام و بی‌صدا بنشیند. شاید بهتر باشد والدین با نمایش یک فیلم کارتونی یا آوردن اسباب‌بازی‌هایی که کودک با آنها سرگرم می‌شود، فضای مهمانی را برای او هم دلپذیر کنند، تا دیگر فرزندشان برای جلب توجه آنها، به این رفتارهای جایگزین دست نزنند.